

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Paminėta Sąjunginė žemės ūkio darbuotojų diena

Šeštadienį į Anykščių kultūros rūmų salę susirinkę rajono kolūkių, tarybinių ir valstybinių ūkių bei kitų žemės ūkio organizacijų atstovai, žemdirbių darbo pirmūnai, atsakingi rajono partiniai ir tarybiniai darbuotojai iškilmingai pažymėjo Sąjunginę žemės ūkio darbuotojų dieną.

Iškilmingo susirinkimo metu pranešimą apie rajono žemdirbių pasiekimus laimėjimus ir jų aktualius uždavinius padarė Anykščių rajono Liaudies deputatų tarybos vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotojas, žemės ūkio valdybos viršininkas A. Dačiulis. Rokiškėnų vardu sveikinimą Anykščių rajono žemdirbiams perskaitė LKP Rokiškio rajono komiteto antrasis sekretorius B. Pulikis.

Ūkių, tapusių socialistinio lenktyniavimo augalininkystės ir gyvulininkystės srityse per šių metų trečiąjį ketvirtį nugalėtojais, atstovams buvo įteiktos Anykščių rajono pereinamosios Raudonosios vėliavos, o taip pat įteikti per-

einamieji prizai už laimėjimus, pasiekus įvairiose gamybos ir buities srityse.

Grupė žemdirbių — darbo pirmūnams įteikti Sąjunginės Liaudies ūkio pasiekimų parodos medaliai, rajono pereinamieji prizai, LKP Anykščių rajono komiteto ir rajono Liaudies deputatų tarybos vykdomojo komiteto Garbės raštai.

Iškilmingo susirinkimo dalyviams Vilniaus miesto, Špalio rajono Gražlų gamyklos meno saviveiklos kolektyvas surengė koncertą.

„K. d.“ inf.

Kronika

● Paleistas pirmasis Mažeikių termofikacinės elektros blokas. Elektrinė aprūpina energija Mažeikių naftos perdirbimo įmonę, tenkins augančio miesto bei kitų Žemaitijos rajonų poreikius. Automatikos valdomi įrenginiai tiekia taip pat technologinius garus ir karštą vandį.

● Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo posėdyje apsvastyta, kaip Jurbarko rajono vietinės Tarybos įgyvendina Liaudies deputatų statusą. Priimta nutarime numatytos priemonės toliau plėtoti demokratinius valdymo principus, di-

Anykščiai

1979 m.

spalis

16 d.

Antradienis

Nr. 120(4010)

XXXXXXXX

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

dinti vietinių Tarybų, kiekvieno deputato įtaką ekonominės socialinės raidos procesuose.

● Respublikos sostinėje iškilmingai pagerbti derliaus nuėmimo pirmūnai. Šešiolika labiausiai pasižymėjusių mechanizatorių ir paruošusių sistemų darbuotojų apdovanota Respublikinės profsąjungų tarybos garbės raštais ir vertingomis asmeninėmis dovanomis.

● Panevėžio, Plungės, Skuodo, Šilalės, Utenos rajonų žemdirbiai pirmomis spalio dienomis įvykdė grūdų pardavimo valstybei planus. Šie rajonai taip pat supylė javų sėklų fondus ateinančioms metams.

● Pristatę daugiau kaip du tūkstančius tonų cukrinių runkelių, Panevėžio rajono „Pažangos“ kolūkio žemdirbiai įvykdė jų pardavimo valstybei planą su papildoma užduotimi. Viršplaninė žaliava ir toliau vežama į fabriką. Rajono žemdirbiai šiemet parduos valstybei daugiau kaip 5,5 tūkstančio tonų cukrinių runkelių. Beveik pusė šios užduoties buvo įvykdyta per pirmąjį spalio dešimtadienį.

(ELTA)

TSRS Ministrų Taryboje

TSRS Ministrų Taryba nutarė perkelti poilsio dieną iš sekmadienio, 1979 metų lapkričio 11 d., į penktadienį, lapkričio 9 d.

SOCIALISTINIO LENKTVYNIAVIMO BARUOSE

Prizas nekeičia adresu

Nuo metų pradžios nekeičia šeimininko pereinamasis prizas, skirtas geriausiai „Atėties“ kolūkio karvių melžėjai. Susumavus trijų šių metų ketvirčių rezultatus, jis vėl atiteko darbo veteranai Petrei Miežienei, per dešimt mėnesių iš kiekvienos karvės primelžusiai po 3473 kilogramus pieno. Palyginus su praėjusių metų tuo pačiu laikotarpiu, šie rodikliai šoktelėjo daugiau nei 200 kilogramų. Jai bus vėl įteikta 50 rublių piniginių premija. Darbo pirmūnei ne daug kuo nusileidžia darbo draugė Elena Dagienė. Beje, iš visų ūky dirbančių 30 melžėjų, jina viena pirmųjų tikisi įvykdyti savo metinius socialistinius įsipareigojimus — iki gruodžio 1 dienos primelžti po 3660 kilogramų pieno. Pirmą laiką savo metinius socijapareigojimus planuoja įvykdyti ir darbo pirmūnė P. Miežienė — gruodžio mėn. 15 die-

nai ji tikisi iš kiekvienos primelžti po 4820 kg pieno.

Užklausus, kas ženklina tuos gerus pieno gamintojų pasiekimus, „Atėties“ kolūkio vyr. zootechnikė D. Ezelskienė pirmiausia paminėjo nuosirdų, atsidavusį melžėjų bei kerdžių kasdieninį darbą. Ne mažiau svarbus vaidmuo tenka kruopščiai, supratingai sprendžiamoms galvijų reprodukcinės klausimams, ko pasėkoje bendras primilžis iš karvės, lyginant su praėjusiais metais, šoktelėjo 200 gramų.

Nuo metų pradžios „Atėties“ kolūkio pieno gamintojai valstybei jau pardavė virš 2000 tonų pieno. Iki metų pabaigos bus patiekta dar bent 500 tonų šios vertingos produkcijos. Metinė pieno pardavimo užduotis su papildoma užduotimi bus įvykdyta anksčiau laiko ir su kaupu.

L. Vilimas

Šįmet geriau negu pernai

Nors iki 1979-ųjų metų finišo liko maždaug pusterčio mėnesio, bet kolektyvuose jau yra gausus būrys darbščių žmonių, dirbančių 1980 metų sąskaita. Stai Anykščių buitinio gyventojų aptarnavimo kombinato mezgėjos Z. Urbonienė ir S. Sapkauskienė įvykdė naujųjų metų pirmojo mėnesio planą. Jų mezginių visuomet pasižymi gera kokybe. Sekančių metų sąskaita jau triūsia kombinato avalininkas V. Vanagas bei Svėdasų belono cecho darbininkas E. Tamulis. Šių metų planą taip pat jau įvykdė siuvėjos B. Kuciėnė, A. Serksnienė, N. Stasiukonienė ir eilė kitų. Šie žmonės visuomet savo kolektyve buvo darbštumo, spartumo pavyzdžiai.

Trečiojo ketvirčio užduotis įvykdė ir su kaupu viršijo atskiri kombinato kolektyvai. Tai metalo gaminių ir transporto priemonių remonto dirbtuvės žmonės, vadovaujami komunisto R. Gudelio — net 146,9 proc., buitininių prietaisų remonto dirbtuvės, kurioms vadovauja brigadininkas A. Žasinas — 147,4 proc. Gerai, 117,8 ir 108,8 proc. ketvirčio užduotis atliko kirpyklos bei gerų paslaugų biuro kolektyvai.

Per trečiąjį šių metų ketvirtį BGAK vienam rajono gyventojui suteikė paslaugų už 6 rublius 68 kapeikas. Šįmet suteikta rajono gyventojams paslaugų už 15,7 tūkstančio rublių daugiau negu pernai.

B. Romaltė

Susiklausymas ir darbštumas — sėkmės pamatas

Nelengvomis sąlygomis mūsų kolūkio gyvulių augintojai pradėjo šiuos ūkinius metus. Pasaru praėjusiam žiemojimo laikotarpiui kolūkyje buvo sukaupta mažoka, ir juos dalyti teko labai saikingai, atsižvelgiant į kiekvieno gyvulio produktyvumą. Kaip daugumoje ūkių, taip ir pas mus pirmaisiais ganiavos mėnesiais nuo sausros nukentėjo ganyklos. Tačiau nuoširdus mūsų žmonių trūkus, tarpusavio sutarimas padėjo įveikti šias bėdas. Visų kolūkio fermų kolektyvai šiemet sėkmingai vykdė prisiimtus socialistinius įsipareigojimus.

Kolūkio karvių melžėjų tarpe pirmąją Elena Zvirblienė. Prižiūradama 47 karvių grupę, ji iki spalio 1 d. iš kiekvienos vidutiniškai pri-

melžė po 2905 kg, o iš viso — 132 tonas pieno. Įsigijusi tikslus mechanizuoto melžimo įgūdžius, E. Zvirblienė šiais rezultatais įrodė, jog karvių grupių stambinimas — ne kliūtis jų produktyvumui didinti. Antroje vietoje — melžėja Antanina Urbonienė, prižiūrinti 30 karvių ir iš kiekvienos per tą patį laikotarpį primelžusi po 2867 kg pieno. Gerų rezultatų pasiekė ir melžėja Ona Buliuolienė, per 9 šių metų mėnesius padidinus išmilžius iš savo prižiūrimų karvių net 228 kilogramais. Į pirmąs lygiuojasi ir dauguma jų darbo draugų, kovodamos už pavyzdinę tvarką, aukštą darbo kultūrą pieno fermoje. Todėl 95 proc. kolūkio parduoto pieno priimta į pirmąją rūšį.

Rūpinamės, kad ir ateityje karvių produktyvumas didėtų. Zootechnikė selekcininkė Vanda Rutkauskienė rūpestingai tvarko veislinį darbą, atrenka bandos papildymui produktyviausias telyčaites. Sėkmingai savo įsipareigojimus vykdė mūsų kolūkio galvijų šėrėjai Vytautas Vingilis ir Petras Jakimavičius, pasiekę atitinkamai 809 ir 775 g penimų galvijų paros priesvorius. Jų nupenėti gyvuliai pas mus šiemet sudarė pagrindinį mėsos gamybos didinimo rezervą. Mėsos pardavimo trijų ketvirčių užduotis viršijome 6 procentais, 70 procentų galvijų prieauglio realizavome su 50 proc. kainų priedu.

B. Zauklienė
„Pirmyn į komunizmą“
kolūkio vyr. zootechnikė

Gerų rezultatų socialistiniame lenktyniavime pasiekė Jonavos gamybinio susivienijimo „Azotas“ kolektyvas. Per aštuonis su puse šių metų mėnesių respublikos kolūkiams ir tarybinėms ūkiams realizuota virš plano mineralinių trąšų daugiau kaip už vieną milijoną 800 tūkstančių rublių.

Praeity metų pabaigoje stojusi į rikiuotę trečioji amonitako gamybos eilė jau pasiekė projektinį pajėgumą.

NUOTRAUKOJE: geriausios susivienijimo komjaunimo-jaunimo operatorių brigados nariai (iš kairės) komja nuoliat V. Siškauskas, N. Silinskytė, cecho komjaunimo organizacijos sekretorius P. Puchliakovas, B. Beišinienė ir A. Krasnilovas.

I. Žebrausko nuotr. (ELTA)

Skaisti, bet jau menkai besildanti, išsprūdusi iš debesų glėbio spalio saulė įspindžio j zootechnikų kabineto langus, pokalbį su Maryte Katkevičienė neretai nutraukia telefono skambučiai, kažkas leidžiasi, ar bus šiandien išvežami gyvuliai, kažkam reikalinga jos, kaip specialistės, nuomonė, kažkas pasigedo tokio ir tokio rašto... Matosi, kad zootechnikė, mano užsimotus apybraižos herojė, užimtas, daug rūpesčių turintis žmogus, kuriam ir kabinete sėdint vargu ar buna laiko ir noro su kuo nors komentuoti, kaip aną vakarą buvo pasipuošusi Jonienė, ar panašias ūkio „naujienas“. Nesinorėtų man jos ilgai trukdyti savo kamantinėjimu apie praeitį ir dabartį, bet vis dėlto pokalbį reikia tęsti, ne viską pasako tie sausi anketiniai duomenys.

Spindint spalio saulei tęsiame pokalbį apie buvusias dienas, apie šiandieninius rūpesčius. Ne, Marytė Katkevičienė dabar nesigali to kadaise atsikvėpusio dėstytojos darbo, čia, Elmininkuose, ji atrado save. Nepasakysiu, kad viskas sklandžiai klostėsi, lengvai atsiėjo, bet Elmininkuose prabėgę metai buvo brandūs ir ženkliūs.

„Svarbiausias ir pagrindinis zootechniko-selektininko uždavinys — sukurti aukšto produktyvumo bandą. O tai ne vienerių ir ne tik nuo tavo pastangų priklausančias darbas. Iš pradžių atrodė, jog tas tikslas, kad ūkio karvių melžėjos iš kiekvienos karvės primelžtų virš 4000 kg

pieno vargšai pasiekiamas, tik iš tolo regima, bet kažin ar prieinama viršukalnė. Kiek daug ūkyje gyvulių, kaip reikės susigaudyti, viską aprępti?

— Nenusimink, nenuleisk rankų, kad iš pradžių ne viskas sklandžiai einasi, — drąsino tada vyriausio ūkio zootechniku dirbęs Vytautas Pavilanskas. — Rekonstruosime senus fermy pastatus, išgrupuosime karves, matysi, reikalai pagerės.

Svarbus buvo ir tokių patvyrusių melžėjų, kaip Socialistinio Darbo Didvyrės Genės Galinienės žodis, patarimai, kurių jokiuose vadovėliuose nerasi. Gerai, kai yra žmonių, kuriais galima pasikliauti, kartu su jais einant ir pasitaikę sunkumai ne tokie jau neįveikiami.

Po metų kitų ėmė ryškėti kruopštus ir kantraus selekcinio darbo rezultatai, ūkis pradėjo garsėti aukštais pieno išmilžiais, rekordiniais melžėjų rodikliais. Tai, aišku, buvo daugelio ūkio žmonių pastangų vaisius. Kad sukurtum produktyvią bandą, reikia ir nuolatinio žemės ūkio specialistų dėmesio, tvirtos pašarų bazės, melžėjų ir šėrėjų stropumo... Kai prisimeni, kiek teko pavargti su tomis „užsieniečiomis“ — danų veislės karvėmis. Jos nepaprastai produktyvios, duoda virš 5000 kg pieno per metus, bet ir labai lėpos, reikalaujančios ypatingos priežiūros, nepritaikiusios prie mūsų sąlygų. Jas teko puoselėti puoselėti. Tų pieningų karvių palikuonės — atsparesnės, bet jų produktyvumas mažesnis. Ką reikėtų daryti, kad būtų paveldėtas tas aukštas produktyvumas? Tai klausimas, į kurį suku surasti atsakymą, ir dar nežinia kada, po kelių stebėjimų, palyginimų, atrankos metų pavyks išspręsti šį uždavinį. Gerai būtų, jei pavyktų...

Sunku būna iš pradžių ir su naujovėmis. Pasakytum dabar melžėjoms, kad vėl reikės melžti į kibirus, kažin ar kuri jų sutiktų imtis tokio darbo. O anais metais, kai buvo nuspręsta pereiti prie mechaninio melžimo, net ir

tos stropiosios, pavyzdinčios kratės:

— Nieko neišeis. Kokios čia dabar linijos... Tik karvių gadinimas.

— O jūs pabandykite, kitur melžėjos labai džiaugiasi. Ir karvės pripranta...

Reikėjo žmones įtikinti, paskatinti. Ir ką gi, dabar jau niekas neabejoja mechaninio melžimo pranašumu, visos suprato, kad šiandien ne tie laikai, kad į kibirėlį melžtum...

Reikia su žmonėmis rasti bendrą kalbą, žinoti, kuo jie gyvena, mokėti juos išklausyti, žinoti kada ir kokį žodį pa-

vargsti. Bet išaušusi kita diena vėl ragina, vėl tik spėk sukisti...

Bet jeigu kas Laiko rodyklės atvartų keliolika metų atgal ir vėl reikėtų spręsti, kokių kelių pasukti, kokią specialybę pasirinkti, ji nedvejodama panorėtų tapti zootechnike, nors šiame darbe patirta ir šilto, ir šalto... Vis dėlto džiugu, kai pamatai, kaip ir nuo tavo pastangų, kantraus triušio gerėja banda, gyvulių veislė. Tai irgi kūryba. O kaip reikėtų tvirtinti be tų kaimo šokiadienių, plačių laukų rimties, šilais aprėmintų akiračių, kas

kaupiti ir pflnaverčių pašarų atsargas. Ir pagaliau, kas gi galės pakeisti tuos jau pensininkais tapusius šėrėkus, melžėjas, — žmones, nepaprastai atsidavusius savo darbui, negailėjusius jėgų.

Sunkiau šiandien dirbti ir žemės ūkio specialistui. Ne tik todėl, kad kaskart vis daugiau žmonių išmanymo reikia. Čkyje dabar net šešios jos, zootechnikės, rūpinasi ūkio gyvulininkystės reikalais, bet visoms darbo per akis. Visų pirma daug prašaitama prie popierių, įvairios dokumentacijos, ataskaitų. Atsiradę veršeliai, net vienuolika kartų įrašai... Galėtų būti glaustesnė, paprastesnė ta dokumentacija. Būna, kad besėdint prie popierių, nelieka laiko išvykti į fermą. O ten lankomasi ne tik tam, kad akį užmestum. Reikia ir su melžėjomis pasikalbėti, atidžiai viską apžvelgti, pasvarstyti kas gera, kas bloga.

Ne, Marytė Katkevičienė nesiskundžia, neaimanoja dėl susidariusios padėties, dėl tų nelengvų sprendžiamų problemų. Ji, kaip komunistė, kaip jau nemažą darbo stažą turinti vyr. zootechnikė-selektininkė negali nuleisti rankų, liki, kad palaipsniui bus jeita į geras vėžes, bus galima džiaugtis veislėse banda, neteks girdėti priekaištų dėl sumažėjusių išmilžių, dėl minusų suvestinėse. Bet, aišku, tai negali atsirasti savaime, lyg burtų lazdele pamojus. Reikia kantraus, sutelkto ir kryptingo darbo. Reikia ir laiko.

„Žiūriu į ją, savo bendramižę, energingą, mąstantią, aišrodą, niekada nepasiduodančią nevilčiai, ir galvoju, kaip gerai, kai žmogus suranda savo vietą gyvenime, įauga į savo žemę. O kai dirbi iš širdies, kai savo darbui daug atiduodi savęs, anksčiau ar vėliau ateina pripažinimas, kuris skatina dar ryžtingiau žengti į priekį, dar plačiau varyti savo barą. Anais metais Marytė Katkevičienė įteiktas aukštas vyriausybės apdovanojimas — Darbo Raudonosios vėliavos ordinas byloja, kad

jos trūksas, tie kasdieniai jos rūpesčiai susilaukė pagristo pripažinimo.

Džiugiai, pakiliai nuteikė ir R. Zebenkos premija, kuri suteikiama už įžymius nuopelnus gyvulių veislininkystės, pašarų ruošimo, gyvulių genetikos srityse. Tiesa, Marytė to mokslinio darbo — „Aukšto produktyvumo buhalio Seleno LZ-1479 linijos sukurimas“, kurio rezultatai paaiškėjo po kelerių metų, buvo tik vykdytoja. Ir kažin ar jau toks kuklus jos vaidmuo, kaip kad sakosi pati Marytė Katkevičienė, rašant minėtą, respublikinę premiją įvertintą darbą. Čia jos žodis buvo svarus ir reikšmingas. Remdamasi stebėjimų išvadomis, jau ne vienerių metų praktika, ji turi ką pasakyti veislinio darbo specialistams, gali apie tai pasidalinti savo mintimis, nebe reikalo jau kuris laikas ji dalyvauja respublikinės tarybos Lietuvos Žalųjų veislių tobulinti veikloje.

Reikšmingi, įsidėmėtini Marytė Katkevičienė buvo praeiti metai. Jai buvo suteiktas LTSR nusipelnusios zootechnikės garbės vardas. Nelauktas, netikėtas Marytei buvo toks jos darbo įvertinimas.

„Už lango siūblelės vėjo gūsis pakelia nuo žemės nukritusius lapus, švysteli juos aukštyn trumpam, spalvingam fejerverkui. Atsisveikines ir užvėres kabineto duris, prisiminiau kažkada pasakytą didžiojo mūsų menininko M. K. Čiurlionio žodžius: „...kuo plačiau sparnus išskleis, kuo didesnį ratą apsuks, tuo bus lengviau, tuo laimingesnis bus žmogus“. Taip sakydams jis turbūt turėjo omeny ne tik menininkus, bet visus žmones, kurių dienos prasmingos darbu ir rūpesčiais, vedančios prie užsibrėžto tiksio. Manau, tinka šie žodžiai ir Marytės Katkevičienės gyvenimui, veiklai apibūdinti.

Tegu bėga dienos pro rūdenius ir pavasarius, tegu būna jos lyg skrydžiui pakilusio paukščio sparnų mostas...

APYBRAIŽA Dienos, lyg sparnų mostai

Vygandas Račkaitis

sakyti. Tą ji suprato dar tik pradėjusi dirbti ūkyje. To ir siekė. O per tuos prabėgusius metus teko bendrauti ne tik su fermų darbuotojais, kalbėtis su žmonėmis ne tik apie gamybinius rodiklius, socialinius išpareigojimus. Reikėjo ir kai kurių žemdirbių, jaunų specialistų gyvenimo sąlygomis pasirūpinti, kai kuriuos jaunuolius ir merginas paskatinti mokytis. O paskui rūpėjo ir visos ūkio pirminės partinės organizacijos veikla, gyveno ji elmininkiečių komunistų darbais ir rūpesčiais. Žmonės ją rinko vietos profsąjungos komiteto pirmininke, komunistai eilę metų patikėjo pirminės partinės organizacijos sekretorės pareigas, o dabar gi ji vadovauja cehlinei pirminei partinei organizacijai. Būna taip, kad besisukant tų darbų, rūpesčių verpete ir nematai, kaip praieka diena, tik vakarais į namus parsirandi. O ir namuose ne visuomet vyraus gali pakeisti moteriškas rankas, niekas nenuims visų šeimyninių rūpesčių našos. Būna, kad kartais jau ir pa-

vasarą žiedais kupančių lankų?.. Ne, ne jai didmiesčio mūrai, jo gatvių gausnas. Nuvažiuoji dabar kartais, kad ir į savąjį jaunystės miestą Kauną giminių aplankyti, tuoj pavargsti nuo nuolat žujančių, vienas kitam abejingų žmonių, nuo to šurmulio, tuoj pasigendi žolynų ir žemės kvapo, gandro plasnojimo, beržyno spindesio...

Kai vėl kalba pakrypo apie darbą, šiandien iškilusias ir jaudinančias problemas, Marytės Katkevičienės veidas šiek tiek apsiniauškė. Problemų daug ir kol kas jos sunkiai sprendžiamos. Jau kuris laikas elmininkiečiai negali pasigirti puikiais pieno išmilžiais, jau negarsėja produktyvia ūkio banda. Visą selekcinį darbą tartum vėl reikia pradėti iš pradžių: išvesti iš bandos mažą „produktyvų“ karvės, daryti atranką, išlaikyti geros veislės prieauglį, sustabdyti ūkį, iš-nemazai elmininkiečiams atitekusių karvių buvo neprimelžiama ir po 3000 kg pieno. O norint gerinti bandą dar būtina su-

LTSR AUKŠČIAUSIOSIOS TARYBOS PREZIDIUME

Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas savo įsaku už ilgmetį, sąžiningą darbą liaudies ūkyje ir pripažįstant darbo nuopelnus TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo vardu apdovanojo „Darbo veterano“ medaliu šiuos Anykščių rajono darbo žmones:

„Anykščių šilelio“ kolūkis: ANDRIKONIENĖ Bronė — kolūkietė; BARAUSKIENĖ Benediktė — kolūkietė; DAMBRAUSKAITE Cicilija — kolūkietė; DILIENĖ Emilija — kolūkietė; GRAŽI Anicetė — kolūkietė; GUDELIENĖ Jadvygė — kolūkietė; KVASELJ Joną — kolūkietė; SUNKLODA Juozą — kolūkietė; SALTENI Juozą — galvijų šėrėka; TUMĄ Klemą — kolūkietė; VELICKĄ Kazį — kolūkietė.

„Andrioniškio kolūkis: KUPRIONYTĖ Veroniką — kolūkietė; MORKŪNIENĖ Pauliną — kolūkietė; NAVIKIENĖ Zofiją — kolūkietė; PAKSĮ Jurgį — kolūkietė; PAJARSKIENĖ Janiną — kolūkietė; PATKOCIONĄ Praną — kolūkietė; SKEBĄ Rapolą — kolūkietė.

STROLIENĖ Albiną — kolūkietė; SVIRKEVICIŲ Joną — kolūkietė; ULBĄ Vladą — kolūkietė; VERSINSKIENĖ Klemenčiną — kolūkietė; VERSINSKĄ Lindviką — kolūkietė.

„Gegužės Pirmosios“ kolūkis: CEPUKĄ Antaną — kolūkietė; STEPONAVICIENĖ Aleksandra — kolūkietė; „Gimtosios žemės“ kolūkis: ADOMAVICIENĖ Stasė — kolūkietė; BUTKEVICIOTĖ Pauliną — kolūkietė; BUDREIKIENĖ Akvilę — kolūkietė; DAUKIENĖ Ursulę — kolūkietė; GRIGALIONAITĖ Domicele — kolūkietė; KASINSKĄ Juozą — kolūkietė; KALEINIKOVĄ Aną — kolūkietė; PLACENYTĖ Oną — kolūkietė; VIZYNI Kazį — kolūkietė.

„Gintaro“ kolūkis: CEMNOLONSKIENĖ Moniką — kolūkietė; CIUKSĮ Povilą — pensininką; CIUKSYTĖ Marijoną — kolūkietė; DZIENAITĖ Oną — kolūkietė; GEDZIONIENĖ Stasė — kolūkietė; KARVELYTĖ Emiliją — kolūkietė; KERNAGI Juozą — sodininką; KAUNIETIENĖ Apoloniją — kolūkietė; KLIMĄ Petrą — traktorininką; KLIMIENĖ Julę — kolūkietė; PAZNIOKAITĖ Oną — verslų augintoją; PUKENI Petrą — verslių šėrėka; PUODZIONIENĖ Emilę — pensininkę; SUDEIKI Kazimierą — vyriausiąjį buhalterį; SLIZIENĖ Ursulę — kolūkietę; SIVINSKIENĖ Genę — sandėlininkę; TYLĄ Joną — kalvį; VERSULIENĖ Janę — kolūkietę; ZEMAITIENĖ Eleną — kolūkietę.

„Nevėžio“ kolūkis: ALISAUSKĄ Petrą — vyriausiąjį buhalterį; DODĄ Igną — kolūkietę; KATINIENĖ Vale — kolūkietę; PILKAUSKIENĖ Oną — kolūkietę; RUDENĄ Kazį — kolūkietę; VOVERJ Povilą — kolūkietę. „Puntuko“ kolūkis: BANENIENĖ Janiną — kolūkietę; CERNIAUSKIENĖ Oną — kolūkietę; CESUNĄ Antaną — kolūkietę; NEMEIKIENĖ Marijoną — kolūkietę; MAZVYLĄ Petrą — kolūkietę; MACIONIENĖ Marijoną — kolūkietę; KIAUSIENĖ Emiliją — kolūkietę; PECIULIENĖ Anelę — kolūkietę; VALIKONYTĖ Rozaliją — kolūkietę; VANAGĄ Mykolą — kolūkietę.

„Svyturio“ kolūkis: BALCIONĄ Joną — verslininką; JURKENĄ Joną — pasarų vežėją; KASTALIANOVĄ Evdokėją — kolūkietę; KUDRESOVĄ Irią — kolūkietę; LEBEDEVAITĖ Agailiją — kolūkietę; MACKEVICIŲ Petrą — pašarų vežėją.

MICKONAITIENĖ Janiną — kolūkietę; VILDZIONĄ Balį — kolūkietę; ZEIMIENĖ Kristiną — kolūkietę; ZUKAUSKIENĖ Aldoną — kolūkietę; „Už taiką“ kolūkis: CERNIUVIENĖ Valeriją — kolūkietę; GRAZIENĖ Veroniką — kolūkietę; NIAURIENĖ Emiliją — kolūkietę; SKARDZIUVIENĖ Emiliją — kolūkietę; STIAUCIONIENĖ Zosę — kolūkietę; UTURIENĖ Juzefą — kolūkietę.

Anykščių sodininkystės tarybinis ūkis: AUGUSTINAVICIŲ Prančiskų — verslininkų; JASEVICIŲ Kazimierą — darbininką; KORKUŽĄ Stasį — statybų darbininką; KAVALIAUSKIENĖ Anelę — darbininkę; LEBEDEVAITĖ Fioniją — darbininkę; LISAUSKIENĖ Emiliją — darbininkę; LAURIKENĄ Anicetą — darbininkę; MAKSTI Stasį — kalvį; STANCIKIENĖ Bronę — darbininkę.

Bus daugiau

...Paskutinis, — devintasis Nureko hidroelektrinės agregatas, kurio galingumas 300 tūkstančių kilovatų, davė pramoninę srovę. Hidroelektrinė 15 mėnesių anksčiau negu buvo numatyta pasiekė projektinį galingumą — 2,7 milijono kilovatų. Nureko hidroelektrinėje baigiama statyti aukščiausia pasaulyje — 900 metrų aukščio užtvanka.

...Sutrupinti įvairpūtelę plėšiniuose įgalina naujas agregatas, kuris išbandomas Kustanajaus srityje „Čarkovo“ tarybiname ūkyje. Praėjus valandai po starto jis palieka 10 hektarų ražienos juostą su trimis kviečių pradalėmis. Nupjautos juostos plotis — 18 metrų. Agregatą sudaro trys standartinės įvairpūtelės ZVN-6.

...Odesos Spalio revoliucijos žemės ūkio mašinų gamykla pradėjo gaminti naujus septynių korpusų plūgus. Jo biržės plotis beveik trys metrai. Šie plūgai žymiai padidins galingų traktorių „Kirovec“ efektyvumą.

(TASS-ELTA)

KOLEKTYVINIS DARBAS

Kad šalia būtų išmintingas tėtis

Vienas pirmųjų ir bene svarbiausių asmenybės vystymosi veiksmų yra šeima. Tėvams tinkamai auklėti vaikus šeimoje daug padeda veikiantis mūsų mokykloje pedagogikos fakultetas. Fakultetą lanko 214 tėvai. Pedagogikos fakultetui sumaniai ir kurybingai vadovauja komunistė, užklausinio ir užmokyklinio darbo organizatorė A. Balčiūnaitė.

Darbas pedagogikos tėvų fakultete vyksta diferencijuotai pagal klasių grupes. Užsėdimai fakultete būna įvairių formų. Tai ir paskaitos, seminarai, disputai, pokalbiai, konferencijos. Nagrinėjami klausimai gana įvairūs. Daug dėmesio skiriama ateistiniams, darbiniam moksleivių auklėjimui, profesiniam orientavimui... Ruošiami užsėdimai, skirti vien tėčiams. Pedagogai su jais kalba apie kilnią vyro misiją šeimoje, nes tė-

vo vaidmuo auklėjant vaikus yra išskirtinis.

Mes, pedagogai, jau ne kartą esame pastebėję, jog vaikas ypač nori, kad jo tėvas būtų stipri, ryški, atsakinga asmenybė, kad greta jo būtų išmintingas, drąsus tėtis...

Daugelio psichologų nuomone, tėvas daro ypatingą poveikį vaiko samonei, atsakomybės jausmo formavimui. Tėvo stipresni liepimai ir draudimai. Jokia visuomenė negali egzistuoti be tvirtesnių elgesio normų, tad, svarbu, kad jos būtų perteiktos ryškiau ir tvirtiau.

Be to, dar ne retai kai kurie tėčiai nusišalina nuo sūnaus ar dukros auklėjimo, ateit, žmona geriau moka elgtis su vaikais, negu jis, tėvas. Toks nusistatymas tikrai nepadeda nuglėti šeimoje iškilančių vaiko auklėjimo sunkumų.

Pavyzdžiai rodo, kad vyro vaidmuo, auklėjant vaikus, sumažėja toje šeimoje, kur žmona nori autokratiškai valdyti ir vyrą, ir šeimą. Auginant vaikus, tokia žmona stengiasi sudaryti įspūdį, jog šeimos atžala pirmiausia jos, motinos, „nuosavybė“.

Dėl tokių sutuoktinių santykių vyras iš pradžių nejuokiomis atstumiamas nuo vaikų, o paskui ir pats jų šalinasi. Pavyzdžiui, motina viena stengiasi rūpintis vaiko mokymusi ir elgesio mokykloje. Bet štai pažymių knygelėje atsiranda dvejetas, pastaba. Motina nesivairuoja — šaukia, bara... Iškūša neįskentęs tėvas. Bando aiškintis. Motina ūmai su juo

nesutinka. Tada tėvas mosteli ranka: „Tai tu, motin, ir tvarkykis“. O vienai kontroliuoti vaiko mokymąsi ir elgesį būna dar sunkiau — neretai neužtenka ir žinių, ir sugebėjimo. Taip pamažu tėvas tolsta nuo vaikų, o tuo pačiu praranda vaikų meilę ir pagarbą.

Aš vis atsimenu vieną graudžią istoriją. Mūsų apylinkėje gyveno doras, gerbiamas ir aukštintas darbo žmogus — traktorininkas. Už pasiaukojamą darbą žmogų apdovanojo ordinu. Jo portretus spausdindavo laikraščiai, o kartą įdėjo jo portretą į garbės lentą, esančią prie kolūkio kontoros. Turėjo šis traktorininkas sūnų. Mylėjo tėvas ir motina sūnų, bet neprotinga buvo šį meilę: visas sūnaus užgaidas tenkino. Pirkdavo viską, ko įsigisdamas sūnelis. Sūnus pajuto, kad jis maudosi tėvo šlovės spindesys, nepatyrė jokių sunkumų — ir išaugo tinginis. Viskas jam lengvai atitekdavo, tačiau kuo lengviau žmogui vaikystėje, kai paauglystėje atitenka džiaugsmas ir laimė, tuo mažiau tikros laimės jis suaugęs patiria. Būdavo, kviečia mokytojai tėvą į mokyklą, bet jis vis neturi laiko: tai kolūkio valdybos posėdyje, tai jį rajoną dalytis patirtimi iškviestas, tai jį kaimyninių kolūkių išvykęs tikrinti socialistinio lenktyniavimo sutarties. Kartą įvyko nelaimė: sumušė sūnus savo bendraklase taip, kad gydytoją teko kviešti. Pasiuntė klasės auklėtoja raštelį, kad tėvas

ateitų į mokyklą, jog nelaimė sūnui atsitiko. „Kokia nelaimė?“ — nerimastingai paklausė tėvas. Papasakojo, kas nutiko. Tėvas lengviau atsiduso ir pasakė: „Aš maniau, kad jam kažkas atsitiko... Neturiu kada dabar eiti į mokyklą. Važiuoju į pirmųjų sąskrydį“. Vakare vis dėlto pasisekė atkviesti tėvą į mokyklą. Išklaušęs jaudinančią auklėtojos pasakojimą, netaisė žodžio, jis parėjo namo, sumušė sūnų, paaiškinamas savo nirusio priežastį: „Kad manęs į mokyklą daugiau nekviestų“. O kitą dieną sūnus nuėjo prie kolūkio kontoros ir purvu užtepė tėvo portretą akis.

Auklėjimas — subtilus prolo ir širdies darbas... Galbūt suprato tėvas, bet vėlai. Si gyvenimo istorija verčia susimąstyti. Ji pamokanti ypač tam, kieno sūnus dar lopšyje.

O ką jau kalbėti apie tėvą girtuoklį, kuris triukšmauja namuose, muša vaikus ir žmoną.

Norisi, kad visi tėvai suprastų: sūnaus paklusnumo, drausmės matą lemia tėvo atsakomybės už jį matas. Jo tarnavimas žmonėms, ištikimybė ir atsidavimas gimtajai šaliai — tai vaikų pasididžiavimas. Nepamirškite, kad vaikai išgyvena mūsų smulkia kaip savo asmeninę nelaimę, mūsų džiaugsmą suvokia kaip savąjį. Tad saugokime vaikų meilę žmogui, stiprinkime tikėjimą žmogumi.

E. Sakavičienė
Debeikių vidurinės mokyklos direktorė

PRIEŠ POSĖDĮ IR PO POSĖDŽIO

Seima iširo. Liaudies teismas juos išskyrė, buvusiems sutuoktiniams padalino butą. Nenorėjo kartu, tegu ramiai gyvena kas sau.

Steponas Baltrūnas skyrėsi, dalinosi butą, ieškodamas tylos, norėdamas pataisyti per 20 nepavydėtino santuokinio gyvenimo metų pašlijusią sveikatą. Teklė Baltrūnienė ieškojo linksmybės, laisvo, t. y., palaido gyvenimo. Dienomis ir naktimis, rytais ir vakarais pas ją rinkosi „laisvės“ mėgėjai vyrai ir moterys, čia upeliais liejosi „rašalai“, nuo girtų dainų kilnojosi lubos. Pirmyn ir atgal teismo atidalintame kambaryje tuo metu vaikščiojo Steponas, vata kamšėsi ausis; namo kaimynai sandariau uždarinėdavo duris. Būdavo, kad girta Teklė neįleisdavo Stepono į jam priklausantį kambarį, tekdavo naktinės prašytis pas gimines ar kaimynus. Būdavo, kad įleidusi buvusį vyrą, pildavo jį mušti. Tvarkos daryti ne kartą reikėjo kviečiant Vidaus reikalų skyriaus darbuotojus.

Pagaliau draugiškasis teismas gavo pareiškimą, kurį parašė suaugusio vyro, dviejų mažamečių vaikų tėvo M. A. motina. Tai ne pareiškimas, o išlieta motinos žirdgėla, išsakyta sielvartas dėl sūnaus klystelių, kurių priežastimi, pasirodo, taip pat esanti Baltrūnienė.

Paaikėjo, kad ši moteris suteikė prieglobstį vyrams, už kurių pinigų perkami gerimai, ir Baltrūnienės bute girtuokliaujama, triukšmaujama. Įjunko į šią užėigą mīnėtas M. A., kiti vyrai, šeimų galvos, Kostė Veršulienė, G. Cernuševič.

I draugiškojo teismo posėdį, nors ir kelis kartus kviečiama, Baltrūnienė neatvyko. Tačiau posėdis įvyko. Ir šiuo atveju LTSR draugiškųjų teismų nuostatai pažeisti nebuvo.

Surinkta medžiaga, liudytojų parodymais ir bendradarbių pasisakymais pilnai įrodyta, kad Baltrūnienė elgiasi amoraliai, sistemingai pažeidžia socialistinio bendro gyvenimo taisykles ir už tai jai pareikštas viešas papėkimas, paskelbtas spaudoje. Be to, ji įspėta, kad, panašioms faktams pasikartojus, bus keliamas klausimas dėl jos išskėdinimo iš buto. Bet dar neskubėkime dėti tašką.

Malonu skaitytojams pranešti, kad M. A., gėdydamasis dalyvauti posėdyje, draugiškajam teismui raštu pranešė, kad visa, ką rašė mama, yra gryniausia tiesa. Mama pasidžiaugė, kad dar tą patį nelemtą vakarą, kai M. A. lengvabūdiškai buvo iškeičtas šeimos židinio šilumą į Baltrūnienės užėigos tvaiką, jis atsiprašė motiną ir žmoną, ir tą patį vakarą sulaužė dieptą į šią užėigą.

O ką jį visa tai Baltrūnienė? Tuoj po to, kai draugiškojo teismo sprendimas buvo iškabintas skelbimų lentoje, fabriko rūbinėje jį pastojų kelią liudytojai B. M., jį iškoliojo, bandė primušti, bet bendradarbė apgynė. Po poros dienų ties „Vorutos“ paroduote panašus likimas ištiko kitą liudytoją V. S.

Sios istorijos galo nerašome. Jį parašys pati Baltrūnienė. Jeigu ji jaučia motinos atsakomybę, turėtų suprasti, kad motinos pėdomis gali pasekti ir jaunutė jos dukra. O kas tada, jei ir dukrė pasuks šiuo slidžiu keliu? Jau ir dabar ne vienas girdėjo pilną neviltingą klausimą: „Mama, ką darai?“

J. Jocas
„Spartako“ fabriko profsąjungos komiteto pirmininkas,
A. Kavallauskas
Fabriko draugiškojo teismo pirmininkas

KOLEKTYVINIS
DARBAS

3 psl. 1979. X. 16

DRAUGAUJA JAUNIMAS

Keturiasdešimt septyni Kauno politechnikumo auklėtiniai nuoširdžiai talkininkavo Surdegio kolūkio žemdirbiams tvarkant šiaudus, numimant bulvių, pašarinių bei cukrinių runkelių derlių. Talkininkai labai susidraugavo su Surdegio kolūkio komjaunuoliais, organizavo bendrus poilsio vakarus, sporto varžybas. Laisvalaikio metu politechnikumo auklėtiniai buvo organizuoti ekskursija po kolūki, kurios metu talkininkai apžiūrėjo fermas, mechanines dirbtuves, susipažino su ūkio gyvulininkystės, augalininkystės darbuotojų pasiekimais, ūkyje puoselėjamos tradicijomis, komjaunimo organizacijos veikla. Siomis dienomis surdegiečiai išlėdėjo savo talkininkus. Okio komjaunuoliai svečiams suorganizavo atsisveikinimo vakarą. Geriausiai padirbėjusiems Elvyrai Spirauskaitei, Arvydui Gasparavičiui bei kitiems moksleiviams buvo įteikti Garbės raštai, apie Surdegio kolūki įdomiai pasakojo pirminės komjaunimo organizacijos sekretorės pavaduotoja, apylinkės LDT vykdomojo komiteto sekretorė Birutė Tvaskaitė, buhalterė komjaunuolė Marita Jaar, kiti aktyvistai.

Dabar Surdegio kolūkio žemdirbiai susilaukė dar 60 jaunųjų talkininkų būrio iš Vilniaus Inžinerinio statybos instituto bei Kauno proftechninių mokyklų. Okio jaunimas pradėjo draugauti ir su šiais talkininkais.

B. Vitkus

IRENOS PAŠAUKIMAS

Kai lankiausi „Ateities“ kolūkio bitynė — buvo pats vidurvasaris. Ant obelių šakų noko rausvašoniniai obuoliai, apie gražiai sode išrikiuotus avilius linksmai duzgė bitės. Čia pat baltu chalatu apsirengusi vaikščiojo bitininkė. Iš rajono žemės ūkio valdybos bitininkystės agronomo Vytauto Ališausko buvau girdėjęs, kad nebe pirmi metai ateitiečių bitynas turi rūpestingą šeimnininkę. Ir tą kolūkio bityno šeimnininkę įsivaizdavau senyvo amžiaus, ilgus metus paskyrusią šiam sunkiam, daug triūsų reikalaujančiam darbui.

Tačiau bitynė sutikau visai dar jauną merginą, žvalią besisukaliojančią tarp avilių. Dar šiek tiek pasitvarkiusi jaunoji bitininkė prisėdo pailsėti čia pat prie jos pačios sodintų gėlių darželio. Čia ir įsinekėjome. Bitininkė Irena Tamašauskaitė niekada nesvajojusi būti. Nors gimtajame Lygeikių kaime Akmenės rajone keliose sodybose buvo bitynai, tačiau niekas per daug bitininkystę nesidomėjo ir neskaitino tuo domėtis kitų. Neturėjo bičių ir Irenos tėvai... Ir kažin kuo dabar būtų buvusi Irena Tamašauskaitė, jei ne jos puseserė Valentina Rūpkutė. Mokėsi jinaf Kauno Mičiurino žemės ūkio technikumė apželdinimo specialybė. Į šį technikumą stoti pakvietė ir Ireną. Girdi, čia įvairių su gamta, su grožiu susijusių specialybių moko. Nori — gali įsigyti želdinių techninės specialybės, mėgsti gėles — pasimokiusi gali gėlininkės diplomą gauti. O jeigu patin-

ka bitės... Apie bites kalbėdama, žinoma, Valentina nusišypsojo. Bet Irenai būtent įstrigo į atmintį tie žodžiai, kad technikumė gali išmokyti bitininkauti. Merginai kažkodėl bitininko darbas staiga pasirodė kažkoks nepaprastas, paslaptingas, ir tuo labiau patrauklesnis, sudominantis...

Ir apie tai Irena Tamašauskaitė vis dažniau susimąstydavo. O bebaigiant aštuonias klases ir draugams apie būsimą savo profesiją prasiitarė. Tie tik juokavo ir vis klausinėjo: „Medus saldus, skanus. Bet bitės labai piklios. Ar nebijosi tu bičių?“ Kai Irena tėvams prasiitarė, kad baigusi aštuonias klases stosi į technikumą ir mokysis bitininkystės specialybės, tie taip pat gerokai nustebė tokiu pasirinkimu.

Be Irena ryžosi įgyvendinti savo svajonę. Įstojusi į technikumą, ji nuo pirmųjų dienų įtemptai mokosi, daug savarankiškai skaito, lavinasi. O tai, ką išmoko iš specialios literatūros, iš dėstytojų paskaitų, stengiasi pritaikyti gamybinės praktikos metu. Pirmąją savo praktiką ji kartu su bendrakursiais atliko pas žinomą respublikoje bitininkystės specialistą J. Balžeką Dotnuvoje. Prisimenu, kai skirstant į praktiką ji sužinojo, kad pateks į šį bityną, kuriame vien bičių šeimų laikoma apie 700, net susijaudino. Tačiau, pasirodo, tokiam jaudinimuisi nebuvo pagrindo. Bitininkų brigada technikumė auklėtinę sutiko labai nuoširdžiai, draugiškai. O pats J. Balžekas tapo tik-

ru jaunosios bitininkės globėju ir mokytoju.

Užbaigus Kauno Mičiurino žemės ūkio technikumą, Irena Tamašauskaitė stropiai stengiasi šeimnininkauti 70 bičių šeimų suelktose valdose, nengndama pasirūpinti, kad vasarą pražystų gėlynai. Mergina laisvalaikio valandėlėmis kažką vis įdomesnio sužino, beskaitydama žurnalus „Mūsų sodai“, „Plelovodstvo“ ar kitą specialią literatūrą.

— Kai kas pasakoja, kad viena ar kita profesija susidomėjo dar vaikystėje, kad visą laiką buvo ištikimas savo svajonei, — pasakoja Irena. — Aš gi apie bitininkę darbą net negalvočiau. O dabar pajutau, kad šis darbas — mano pašaukimas...

Vytautas Bagdanas
Auloraus nuotrauka

KELIAI. MASINOS. ŽMONĖS.

Svarbiausios avarijų priežastys

Molėtų rajono Suginėjų vidurinės mokyklos gamybos meistras Gintautas Varatinskas išsirušė bulvių kasti pas giminaitę, gyvenančią Anykščių rajone. Kadangi jis neturėjo reikiamų dokumentų ir bijojo paklikti ant inspektorių, traktoriumi išvažiavo naktį. Per dieną kartu su kitiems tūkintiniais ir darbavosi, ir gerokai išgėrė. Pabaiglavėse jis taip pat nevengė svaigalų. Atgal į Suginėjus išsirušė taip pat giliai naktį. Bet nuvažiavo netoli. Girtos rankos nebesuvaldė traktoriaus. Traktoriui apvirto ir Gintautas Varatinskas žuvo. Tiriant šią avariją paaiškėjo, kad Suginėjų vidurinėje mokykloje, naudojant traktorių, nebuvo net elementariausios tvarkos. G. Varatinskas traktoriumi važinėdavo kur ir kada sumanęs. Jeigu mokyklos vadovai būtų kontroliavę traktoriaus naudojimą, šio tragiško įvykio nebūtų buvę.

Pagrindinė avarijos priežastimi buvo G. Varatinsko girtumas. O juk jis gėrė ne kur nors pasislėpęs, vienas, o buvo giminalinės vaishinamas kitų taktininkų būryje. Ir niekas nesusimąstė, kuo gali baigtis nusivaišinusio traktoriaus kelionė, niekas net nebandė perspėti G. Varatinsko, kad prieš kelionę į klu būdu negalima vartoti svaigalų. Aplanai, mūsuose dar labai gajus paprotys kiekviena proga, už kiekvie-

ną paslaugą atsilyginti svaigalais, negalvojant, kokios gali būti tokio vaishungumo pasekmės. Žinoma, transporto priemonių vairuotojų valdymo svaigalais įstatymas nenumato bausmės ir atsakomybės jų nepatrauksi. Beigi yra ir moralės įstatymai. Ar nesijaučia kalti dėl Gintauto Varatinsko mirties visi tie, kurie kartu su juo kilnojo stiklius, ar ramiai sąžinė giminalitės, žinojusios, kad G. Varatinskas turi ne užilgo važiuoti traktoriumi namo, ir vis lik vaishinusios jį svaigalais?

Avarijų dėl girtų kaltės nemažėja. Ir paprastai tokių avarijų pasekmės sunkios. Antai, girtas važiuodamas sudaužė Anykščių MSMV automobilių Vytautas Jasiūnas. Padaryti nuostoliai skaičiuojami tūkstančiais. Girtas, neturįs vairuotojo teisių, neregistruotu motociklu važiuodamas užkludė dviratininką ir sunkiai sužalojo Algirdas Repečka iš „Ažuolo“ kolūkio. Panašių faktų daugybė. Jie kalba apie tai, kad daug kur dar per silpnai kovojama su vienu pagrindinių eismo nelaimių priežasčių — transporto priemonių vairuotojų girtavimu, dar niekaip neįsąmoniname, kad vaishinti svaigalais vairuotoją, tai, vaishdziai kalbant, ruošti karslą jam, ar visai niekuo dėtam eismo dalyviui. Juk eismas keliuose ir gatvėse

kaskart vis intensyvesnėja, transporto priemonės tobulėja. Iš vairuotojo reikalaujama susitelkimo, atidumo, greitos orientacijos įvairiose situacijose. Suprantama, kad šitų būtinų savybių apsvaigęs nuo alkoholio vairuotojas nebenturi.

Kad mūsų keliuose dar daug pasitaiko girtų vairuotojų, reikėtų pareikšti prieštą kai kurių ūkių ir organizacijų liaudies draugovėms. Liaudies draugininkai pažįsta savo kolektyvo žmones, dažnai atvejais žino, kad vienas ar kitas imasi transporto priemonės vairo neblaivus, o sudraudžia tokius labai retais atvejais. Kai kas šitai aiškina, esą, nepatogu „kibiti“ prie draugo ar pažįstamo. Tai neteisinga nuomonė. Juk laiku sudraudus stiklio mėgėją, padedama pirmiausia jam pačiam. Antra vertus, žinodami, kad bet kur ir bet kuriuo metu gali būti sulaikyti liaudies draugininkų, daugelis stiklio mėgėjų nedrįs važiuoti transporto priemonių neblaivūs.

Dar nemaža eismo nelaimių įvyksta dėl to, kad transporto priemonės vairuoti leidžiama neturintiems tam teisės asmenims, kad transporto priemonės naudojamos techniškai netvarkingos. Antai, Viešintose važiuodama motociklu Dalia Cerniauskienė susidūrė su dviratininke Danute Kuklinskaite. Tiriant

ši įvykį paaiškėjo, kad D. Cerniauskienė neturi motociklininkės teisių, vairavo techniškai netvarkingą motociklą. Gi D. Kuklinskaite iš pagrindinio, staiga įsuko į šalutinio kelio kairiąją pusę. Tokioje situacijoje nelengva susiorientuoti patyrusiam, tvarkingą transporto priemonę vairuojančiam žmogui, o ką kalbėti apie įgūdžių neturintį, nelinkamą eksploatavimui motociklu važiuosią D. Cerniauskienę? Avarija šiuo atveju buvo neišvengiama. Ir viena jos priežasčių, nors ir neliesioginė, buvo tai, kad atsakingi ūkio darbuotojai leido neturintiems vairuoti teisių D. Cerniauskienę naudoti netinkamu naudoti motociklu.

Tiriant avarijų priežastis patraukia dėmesį tai, kad daugelis jų įvyksta dėl to, kad transporto priemonės vairuoja neblaivūs asmenys. Leidžiama naudoti motociklais bei automobiliais neturintiems vairuotojo teisių ir įgūdžių asmenims arba naudojamos techniškai netvarkingos transporto priemonės. O juk visuose autoūkiuose, visuose kolektyvuose yra galimybė tokiems nusižengimams užkirsti kelią, o tuo pačiu ir sumažinti avarijų skaičių.

R. Slizys

Milicijos kapitonas, Anykščių VRS tardymo poskyrio viršininkas,
P. Saltis,
N. Antanaitis

MAŽIESIEMS

Jeigu norite sužinoti, kodėl Meškutė moko, o dabar nebemoka kalbėti, kaip baigėsi striuko-buko vokiečių viešnagė pas valstietį ir kas iš viso kartą nutiko vieno žemaičio trobelėje — atleikite spalio 19 dieną į Vilniaus „Lėlės“ teatro spektaklį, kuris vyks Anykščių kultūros rūmuose.

Jūs kviečia išradingos teatro vyr. režisieriaus Vitalijaus Mazūro lėlės, linksmas

pasakorius Juozas Marcinkevičius, visas būrelis artistų (B. Braškytė, J. Gudžinevičaitė, V. Cesnavičius ir kt.) bei maestro Julius Lozoraitis. Beje, jis išmokys jus naują dainelę.

Taigi, jūsų laukia pasaka „Sidabrinė kulka“ Petro Cvirkos kurinio motyvais.

Palnira Mikėnaitė
„Lėlės“ teatro pedagoginės dalies vedėja

ANTANELI JANKAUS.
KAI, su Tavimi dalinonės džiaugsmas ir rūpesčiai, tad leisk pasidalinti ir tuo skausmu, kurį atnešė mylimos mamytės mirtis.
„Už taiką“ kolūkio komjaunuliai

KAZIUI VITKAUSKUI
Dėl mylimos mamytės mirties, reiškiamas nuoširdžia užuojauta.
B. ir R. Valaikos, V. ir V. Radvilos

Mirus mylimai mamytei, **ANTANĄ JANKAUSKĄ** užlauciu „Už taiką“ kolūkio valdyba ir pirminė partinė organizacija.

IRENAI VENCLOVIENEI
Netekus brangiausio žmogaus — mamytės, nuoširdžia užuojauta reiškia Surdegio apylinkės deputatai

JULEI PAJARSKIENEI
Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais palengvinti Jūsų skausmą, mirus mylimam broliui.
Terapinio „Sviesa“ I-mo posto besigydančios ligoninės

JONUI BACKULIUI
Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais palengvinti Jūsų skausmą, mirus mylimam mamytei.
Anykščių miesto Statybinių gatvės namo Nr. 12 I-os laipelinės gyventojai

Mirus mylimai mamytei, nuoširdžiai užjaučiame Surdegio ryšių skyriaus viršininkę **IRENĄ VENCLOVIENĘ**.
Surdegio ryšių skyriaus darbuotojai

KAZIUI VITKAUSKUI
Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai palengvina Jūsų skausmą, mirus mylimai mamytei.
Pieninių remonto dirbtuvių darbuotojų kolektyvas

Mirus mylimai mamytei, nuoširdžiai užjaučiame Jūsų skausmą, mirus mylimai mamytei.
Anykščių autokelių valdybos Staškūniškio KTP darbuotojai

Sunkią gyvenimo valandą, mirus mylimai mamytei, **RAPOLĄ CEBATORIONĄ** užjaučia „Atelites“ kolūkio Debeikių padalinio mechanizatoriai

Nuoširdžiai užjaučiame bendradarbi **STEPONĄ MIKUCIONIŲ**, jo motinai mirus.
Mikierių girininkijos darbuotojų kolektyvas

Gilias liūdesio valandą, mirus mylimam broliui, nuoširdžiai užuojautą reiškia MSMV pirminė partinė organizacija

Mirus **JUOZUI BUBI-NUI**, nuoširdžius užuojautos žodžius skiriame šeimai ir artimiesiems.
„Gegužės pirmosios“ kolūkio valdyba

Mirus **JUOZUI BUBI-NUI**, nuoširdžius užuojautos žodžius skiriame šeimai ir artimiesiems.
„Gegužės pirmosios“ kolūkio valdyba

Plakatu ir knygų prenumerata

Šių metų spalio mėnesį vyksta sąjunginis politinių plakatų platinimo mėnuo. Skelbiama 1980 metų „Mintis“ leidyklos leidžiamų plakatų prenumerata. Numatoma išleisti 35 pavadinimų plakatus. Jie atspindi Tarybų Lietuvos pramonės, žemės ūkio, kultūros, švietimo pasiekimus. 1980 metais Tarybų Lietuva švenčia savo keturiasdešimtmetį. Šiai datai skiriama šešių plakatų serija „Tarybų Lietuvai — 40“. Rekomenduojama plakatus užsiprenumeruoti visoms įmonėms, įstaigoms, mokykloms, kolūkiams ir kitoms organizacijoms.

„Vagos“ leidykla pradeda leisti Lietuvos TSR liaudies rašytojo, vieno žymiausių lietuvių tarybinių dramaturgų Juozo Grušo „Raštus“.

Penkiuose „Raštų“ tomuose skelbiama visa reikšmingiausia Juozo Grušo kūryba: dramos, romanas „Karjeristai“, apsakymai bei novelės.

Visi penki tomai išeis 1980 — 1981 metais. Šiuo metu primama J. Grušo „Raštų“ prenumerata. Orientacinė penkiatomio kaina 9 rub. 60 kap. Prenumeratoriai, užsisakydami „Raštus“, įmoka 1 rub. 70 kap. avansą, kuris įskaitomas, atsilimant paskutinį tomą. Smulkesnę informaciją teikia rajono knygynų darbuotojai.

M. Pipirienė
Anykščių knygyno darbuotoja

Redaktorius
ST. VINCIONAS

Reikalinga

Anykščių kuro kontorai reikalingas sandėlininkas. Dėl darbo sąlygų kreiptis: Anykščiai, Gegužės pirmosios g-vė Nr. 45 į direktorių. Administracija

Dekoja

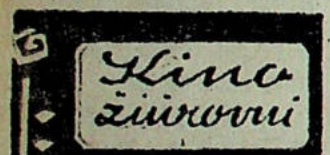
Reiškiamas nuoširdžią padėką „Gegužės pirmosios“ kolūkio pirmininkui B. Svireliui, valdybai, giminėms, kaimynams, visiems, kurie užjautė ir padėjo mums, laidojant mylimą vyrą ir tėvelį Juozą Bubiną.

Zmona ir vaikai

Mirus mylimai mamytei, **ANTANĄ JANKAUSKĄ** užlauciu „Už taiką“ kolūkio profsąjunginė organizacija.

Dėl mylimo brolio mirties, reiškiamas nuoširdžia užuojauta.
J. Billūno g-vės Nr. 30 namo gyventojai

Mirus mylimai mamytei, reiškiamas nuoširdžią užuojautą.
Kavarsko medžiotojų būrelis medžiotojai

„SVETIMA SIRDIS“

Nuo senų laikų žmonės širdžiai priskiria daug gerų savybių: nuo širdies priklauso meilė, gerumas, sąžinė ir t. t. Ši poetinė metafora panaudota ir naujame Danijos filme, kur pasakojama, kaip pasikeitė žmogus, persodinęs jam širdį.

„Verneris Nilsonas sirgo nepagydoma širdies liga. Nuo mirties jį galėjo išgelbėti tik širdies persodinimas. Autoavarijoje žusta jaunas energingas architektas, ir jo širdį gydytojai nedelsiant persodina Vernerui. Po operacijos Verneris jaučiasi neįtikėtinai, jam atrodo, kad jis dabar visai kitas žmogus, ir trokšta sužinoti, kieno širdis dabar plaka jo krūtinėje. Gydytojai privalo išlaikyti paslaptį, todėl Verneris, išėjęs iš ligoninės, palikęs namuose žmoną, iškeliauja ieškoti architekto namų. Čia jį su-

„SVETIMŲ NUODEMIŲ ISPIRKIMAS“

Jaunas teologijos daktaras Bogdanas grįžta dirbti į savo gimtąjį miestą išsiilgęs savo mylimos Ruženos, pasiryžęs šventai tarnauti bažnyčiai. Bet greit sužino, kad jo pusbrolio esesininkas Augustinas paveržė iš jo Ruženą, ir patiki, kad Ružena su rado su juo laimę. Tik vėliau paaiškėja, kad mergina neišdavė jūdvių meilės. Ji dabar vienuolyne.

Tai A. Dovženkos kino studijos filmas, psichologinė kino drama, kur per dramatišką šventiko likimą atskleidžiama reakcinė, antiliaudinė bažnyčios esmė.

Bogdano rolę — aktorius Ivanas Gaurilinkas. Filme taip pat vaidina Konstantinas Stepankovas, Ivanas Mykolaičius ir kiti.

„IVANCOVAS, PETROVAS, SIDOROVAS“

Kino pasakojimo centre — trys talentingi mokslininkai,

dirbantys viename stambiam mokslinio tyrimo institute. Kiekvienas iš jų — savas kartos atstovas, kiekvienas turi savą mokslinę ir pilietinę poziciją, savą charakterį, savą požiūrį į šeimą, į bendradarbių kolektyvą. Bet šiuos skirtingus žmones jungia bendras tikslas, kurio siekia net rizikuodami gyvybe.

Salia mokslinių problemų filmas nagrinėja moralines, psichologines problemas, žmonių tarpusavio santykius. Ji juosta įdomi dar ir tuo, kad buvo filmuota viename iš pamaskvijo institutų. Tai suteikia filmui tikrovės skaidrumą, duoda galimybę susipažinti su šiuolaikinės mokslinės įstaigos specifika.

Pagrindinius vaidmenis atlieka: ekrano veteranas Michailas Gluzkis, mums jau pažįstamas iš filmų „Stepė“, „Monologas“, „Sakmė apie tai, kaip Petras negra apvedino“ ir Lietuvoje, taip pat populiarius aktorius Leonidas Filatovas, ir dar naujokas kine, bet jau užkariavęs žiūrovų simpatijas Aleksandras Galibinas, suvaidinęs Pašką filme „Užeiga Pail-“

67262 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникийского районного комитета КП Латвии и Аникийского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuovė Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuovė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indė kas 67352

Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11267 Užsak. Nr. 1716